

BREDASCHÉ

COURANT.

Staat-, Letterkundig

en Wetenschappelijk

NIEUWS-

BLAD.

ZONDAG

13 OCTOBER.

FRANKRIJK.

PARIS, den 10den October.

De Koning heeft zich Maanlag omstreeks zes ure in den avond te Treport ingescheept; de Koningin en prinses *Adelaida* hadden Z. M. naar de kust begeleid en keerden, zoodra de Koning aan boord was, naar het kasteel terug, waar zij van het terras de schepen zagen, tot deze aan den gezigtelinder verdwenen.

Ingevolge het bevel van den admiraal *La Susse*, heeft het eskader, dat Z. M. vergezelt, den 3 Cherbourg verlaten, ten einde in tijds te Treport aan te komen. Dat eskader bestaat uit het Koninklijk stoomjagt *Gomer* van 450 paardenkracht, aan welks boord de koning zich bevond; de stoombooten *Elan*, *Caiman* en *Fulou*, de twee eersten van 220; de laatste van 160 paardenkracht, en uit het Koninklijk zeiljagt *Reine Amélie*.

Het half officieel blad, *de Messager*, behelst heden het volgende: Heden zijn op het ministerie van marine en koloniën rapporten ontvangen van den gouverneur der Fransche etablissementen in de Stille Zuidzee. De rapporten loopen tot den 15den Mei; zij maken geen melding van het voorval, dat met een officier der engelsche marine zou hebben plaats gehad en waarvan verscheidene dagbladen, naar aanleiding der londsche bladen, heden morgen gesproken hebben.

Sedert het gevecht van den 17den April, waarbij de te Mahahena verschanste insurgenten overwonnen en verstrooid zijn geworden, hadden er geene nieuwe wondeligheden plaats gehad. Den 1sten Mei, koning's naamfeest, is te Papieti in het rijk en met de grootste orde gevierd. De hoorden van al de districten van Taïti en van het eiland *Eimeo* waren uitgenoodigd daarbij tegenwoordig te zijn; bijna allen hebben zich naar deze plegtigheid begeven, vergezeld van de voornaamste personen van ieder district en hebben daar blijken gegeven van eendragt en bereidwilligheid tot het behoud van de zeer voldoende honds.

Een der Toulonsche bladen deelt thans den geheelen tekst mede van het tusschen Frankrijk en Marocco gesloten vredesverdrag. Indien dit stuk echt is, waaraan niet te twifelen valt, luidt het vierde en belangrijkste artikel van dit verdrag aldus:

— *Hadj Abd-el-Kader* wordt buiten de wet gesteld zoo wel over de geheele uitgestrektheid van het keizerrijk Marocco als in Algeria.

— Hij zal bij gevecht gewapenderhand vervolgd worden, op het grondgebied van Algeria door de Franschen en op dat van Marocco door de Maroccaanen, tot dat hij van daar verdreven en aan eene der beide naties in handen gevallen zal zijn.

— In geval *Abd-el-Kader* in handen van de Fransche troepen vallen mogt, verbindt zich de Koning der Franschen, om hem met onderscheiding en edelmoedigheid te behandelen.

— In geval *Abd-el-Kader* in handen mogt vallen van de Maroccaansche troepen, verbindt zich de Keizer van Marocco, om hem in eene van de steden op de westelijke kust des rijks te doen verblijven, tot dat de beide regeringen zich verstaan zullen hebben omtrent de maatregelen, die noodzakelijk zullen zijn om te zorgen, dat *Abd-el-Kader* in geen geval de wapenen weder kunne opvatten en de rust van Algeria en van Marocco op nieuw verstoren.

De ministerie bladen toonen zich weinig tevreden over deze voorbarige openbaarmaking. Het *Journal des Débats* vergenoegt zich met het stuk uit den *Toulonnais* over te nemen, zonder er eene enkele aanmerking bij te voegen. Eene der voornaamste redenen waarom het ministerie gewenscht had dat de tekst van het traktaat nog onbekent bleef is de vroegtijdige ontruiming van Mogador. Bij art. 6 van het traktaat wordt bepaaldelijk gezegd, dat de ontruiming eerst zal geschieden als de bepalingen vervat in de art. 1 en 2, 4 en 5 ten genoegen van het fransch gouvernement zullen uitgevoerd zijn. Gezegde artikelen nu houden, dat de op de grenzen van de beide rijken vereenigde Maroccaansche troepen zullen onthouden worden, dat de chefs die de aanvallen op de Franschen hebben geleid zullen worden gestraft, dat de grensscheiding als tijdens de heerschappij

der Turken zal bestaan en dat *Abd-el-Kader* buiten de wet zal gesteld worden. Het is onmogelijk, dat aan deze bepalingen acht dagen na de sluiting van het traktaat, toen Mogador reeds werd ontruimd, voldaan was.

— Het gerucht werd gisteren avond in sommige kringen verbreid, dat de kamer der gedeputeerden in de eerste drie maanden van 1845 zou onthouden worden. — Daarentegen beweert een dagblad dat de aanvulling van pairs, die gezegd werd na den afloop der zitting van de departementale raden te zullen geschieden, op nieuw uitgesteld is.

— Aan de bureaux van het ministerie van oorlog wordt nimmer gewerkt aan een plan om Roussan met vestingwerken te omringen; die stad zal even als Havre worden versterkt, en een wetsontwerp, hierop betrekkelijk, moet in de aanstaande zitting der Wetgevende Kamers worden ingediend.

— Men gelooft, dat de ordonnantie voor de reorganisatie der polytechnische school niet voor het laatst van November zal uitgevaardigd worden.

— Bij een Koninklijk bevelschrift van Julij 1842 is bepaald, dat zoo wel te Parijs als te Algiers een standbeeld te paard van den overleden Hertog van Orleans zou worden opgericht. Thans berigt men, dat een dier standbeelden reeds geheel, het andere gedeeltelijk gegoten is. Zij zijn naar een door den heer *Marochetti* vervaardigd model bewerkt en stellen den Hertog voor met uitgekrooken degen, in de houding eens veldoversten, die bij eene wapenschenking het vaandel beëdelt. Ieder der standbeelden weegt 8000 Ned. ponden en is 51 Ned. ellen hoog. Zij zijn van stukken gescht gegoten, die in der tijd in Algiers veroverd zijn.

— Gisteren is de nieuwe wet op de brevetten ingevoerd geworden. Meer dan 200 personen die met ongeduld dit tijdstip hadden afgewacht, hadden zich naar het stadhuis begeven om hunne brevetten te doen inschrijven.

— De heden afgekondigde correspondentie over de noodzakelijkheid, dat de minister van financiën met die van de openbare werken overeengekomen was, om met de aankondiging van de negotiële der leening te wachten, tot dat de aanleg der groote spoorweglijnen was toegewezen; daaruit was op te maken, dat het berigt der leening nu spoedig zou volgen.

— De dagbladen van Pointe-à-Pitre vermelden, dat de jongste geweldige brand aldaar door de moedwilligheid van een kleurling is veroorzaakt geworden.

— De bijzondere briefwisseling met Madrid van den 4den behelst het volgende:

— In weerwil van alle loopende geruchten, schijnt het zeker dat het geheele kabinet eensgezind voor de kamers verschijnen zal. Het zal beginnen met de constitutionnele hervorming zoo als het die noodig oordeelt voor te stellen, en zal vervolgens de vereischte autorisatie vragen voor de invoering der organieke wetten, die het noodzakelijk oordeelt. Ingeval van weigering der cortes zal het ministerie aftreden. Men ziet hieruit dat al hetgeen men tot op de opening der cortes zeggen kan niet dan gissingen zijn.

— De *Heraldo* houdt het berigt, dat op het ministerie van financiën de conversie der inschrijvingen van de vlottende schuld tegen 3 pCt. schuldbrieven besloten is, tegen den koers van 40 pCt. De houders der vlottende schuld hebben zich daarmee tevreden gesteld in de hoop of het vertrouwen, dat men de middelen heeft om voor eenigen tijd de betaling der interest te verzekeren.

— Men heeft gedacht, dat de uitvaardiging van de conversie der vlottende schuld en de met de bank van St. Ferdinand gesloten overeenkomst voor de betaling der 3 pCt. interesten, gelukkig zou geschieden; de minister van financiën heeft echter verklaard, dat beide operatiën afgescheiden bleven om de ongeoorloofde speculatiën in de openbare fondsen tegen te gaan.

— Ter beurze van heden (10 October) waren genoteerd: 5 pCt. 118,20; 3 pCt. 82; Nap. r. 98,70; Spanje 32½; 3 pCt. 34½; Rom. L. 106.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 9den October.

De plegtige krooning des Koning en der Koningin van Zweden heeft den 28sten September te Stockholm plaats gehad. De aartsbischop verrichtte de zalfing, terwijl de bisschop Butsch de krooningsrede hield over 1 Kron. IX vs. 8. Des avonds was de stad prachtig verlicht, en Hunne Majesteiten, die de verlichting in de hoofdstraten in oogenschouw namen, werden overal door het volk met geestdrift begroet. In plaats van het anders gebruikelijke strooijen van krooningspenningen, werd aan de armen in alle armhuizen van Koningswege een maaltijd gegeven.

— Volgens de Duitse bladen, wordt te Berlijn nog altijd van eene ophanden zijnde reis des Konings naar Akona of Kiel gesproken. Sommigen willen weten dat de doodstraf aan Tschetch zal worden kwijtgescholden, en dat de Prins van Pruisen, tijdens zijn verblijf in Engeland, verlof gekregen heeft om hem naar Botanybaai te doen vervoeren. Lord Palmerston is den laatsten der vorige maand, met zijne Gemalin, te Berlijn aangekomen, heeft ten Hove gedineerd en bezoeken van onderscheidene Kabinetsministers ontvangen.

— Men zegt dat een aantal inwoners van Coblenz en eenige omliggende steden eene inschrijving hebben geopend, om de noodige fondsen tot aankoop eener lading rijwijn bijeen te brengen die aan D. O'Connell ten geschenke gezonden zou worden, om in eene groote vergadering der voorstanders van de herroeping der Unie te dienen.

— Bij herhaling wordt gemeld, dat, tijdens het jongste verblijf van den hertog van Bordeaux in Venetië, een aantal Fransche legitimisten aldaar eene soort van Congres hebben gehouden. Men voegt er bij, dat de Oostenrijksche regering die zamenkomst oogluikend heeft toegestaan, doch onder de mitdrukkelijke voorwaarde, dat de vereenigde personen zich zouden onthouden van alle staatkundige bedrijven, en dat hunne zamenkomst geheel en al het aanzien zou hebben van een vriendschappelijk bezoek. Hieraan wil men het ook toeschrijven, dat de dagbladen der Fransche legitimisten, welke van de voor eenigen tijd te Londen gehoudene zamenkomst met den Pretendent zoo veel ophef hebben gemaakt, het stilzwijgen in acht nemen omtrent het verhandelde te Venetië.

— Zoo als uit Alexandrië, van den 19 September, gemeld wordt, was Mehemed-Ali naar Cairo vertrokken, werwaarts hij door de consuls der groote Mogendheden was vergezeld geworden. De Oudkoning genoot thans eene goede gezondheid en zou een' geruimen tijd te Cairo vertoeven. De Engelsche consul-generaal te Alexandrië, Barnett, was van zijne verlofreize naar Londen den 12 te Alexandrië teruggekeerd, vergezeld van eenen Engelschen postbekende. De laatste had in het, dat met de Egyptische regering de bijzondere bepalingen te regelen van een door den Engelschen gouverneur-generaal van Indië, sir Hardinge, bij zijne doorreise door Alexandrië, begonnen verdrag, betreffende de bevordering van Engelsche posten en reizigers door Egypte. — Mehemed-Ali had zich in den laatsten tijd onbedig gebonden met het zich laten voorlezen van de vijf Engelsche en Fransche dagbladen verschenen artikelen over zijn ontslag, en vermaakte zich met de verschillende redeneringen over de beweegredenen tot zulk eenen stap en de mogelijke gevolgen van denzelfden.

ENGLAND.

LONDEN, den 9den October.

— Z. M. de Koning der Franschen, vergezeld door den hertog van Montpensier en eenen minister, is vanmiddag te Portsmouth aan land gestapt en met groote staatsie ontvangen. Van wege de stedelijke regering werd Z. M. toegesproken, ten einde de vreugde der bevolking over dit Koninklijk bezoek te betnigen. Men hoopte dat zich een nieuw tijdvak zou openen in de geschiedenis der beide landen; een tijdvak van naauwere betrekkingen en gemeenschap, waartoe voor den vrede en de rust der wereld zulke groote weldaden te verwachten zijn.

Z. M. antwoordde terstond in het Engelsch; herinnerde aan zijn vroeger verblijf in Engeland, toen er zoo groote verschillen en veeten met Frankrijk bestonden. Z. M. verzekerde, dat hij te allen tijde de hernieuwing van die verschillen zou trachten te voorkomen, dat hij een opregtelijk wensch had, dat het geluk en de bloei van een vrede van zooveel maanden van een vrede met alle natien, die het omringen, als van de rust in zijne eigene landpalen. Z. M. herinnerde aan het bezoek der Koningin in Frankrijk, en het strekte Hoogstdenzelver tot blijdschap, aan de uitnoodiging te voldoen, om die stranden weder te bezoeken, waar hij voor vele jaren zoo edelmoedighijk ontvangen was. De Koning hoopte ten slotte, dat onder den zegen des Allerhoogsten, die gevoelens van vriendschap tusschen beide natien laage zouden worden gekoesterd, en dat zij zouden strekken tot bevordering van het heil des menschedoms.

Nadat deze deputatie het koningsjagt verlaten had, reden, even na tien ure, drie rijtuigen de werf op naar het hoofd. In een daarvan waren prins Albert en de hertog van Wellington gezeten,

die zich, na uitgestapt te zijn, met sir G. Cockburn en andere hooge zeeofficiëren, in de admiraalsloep begaven, en naar de Gomer geroeid werden, onder het gejuich der duizenden, welke zich op de schepen bevonden. Eene compagnie soldaten van het regiment des hertogs van Montpensier schaarde zich op op het haldek, waar weldra ook de admiraal Mackau, de baron Alphonse en de generaal Rumigny, allen in volle uniform, verschenen. Ook daarop kwam ook de Koning, door zijnen Zoon en den heer Guizot vergezeld. Zoodra prins Albert Z. M. genaderd was omarmde deze hem met geestdrift, terwijl hij den hertog van Wellington hartelijk de hand schudde. Het was een onbeschrijfelijk levendig en indrukwekkend schouwspel, toen de beide Vorsten door de wederzijdse staatslieden en krijgsoversten gevolgd, het koningsjagt verlieten en naar het hoofd geroeid werden, onder het gedonnet van het geschut, het vreugdegejuich der menigte, het spelen der meest geliefde engelsche en fransche volksliederen en het wapperen van talloze vlaggen. Aan wal gekomen bestegen de Koning, prins Albert en de jeugdige Hertog het eerste de gereed staande rijtuigen, de minister Guizot en de admiraal Mackau het tweede, terwijl de grijze hertog van Wellington te paard tot aan het station van den spoorweg reed. Het was nagenoeg elf ure toen de stoet het stationgebouw bereikte, welks hoofdingang smaakvol versierd was, en waar eene commissie uit de directie der maatschappij de Vorstelijke Reizigers verwelkomde, en hen het prachtig rijtuig, voor deze gelegenheid verordend, bestijgen deed.

Ten ruim half een ure was de togt langs den spoorweg afgelopen, en stegen de doorluchtige Reizigers te Farnborough in de van Windsor gekomen rijtuigen. De aankomst op het kasteel te Windsor had ten twee ure plaats, en de ontvangst op die eenvoudige wijze, welke een gul vriendenbezoek kenmerkt. Zoodra het geschut in het park de nadering der rijtuigen aankondigde, begaf zich de Koningin, van hare staatsdames omringd, en vergezeld door hare Moeder, de Hertogin-Weduwe van Kent, naar de vestibule, en, toen het eerste rijtuig had opgehouden, naar den ingang, om haren doorluchtigen Gast te verwelkomen, die haar met hartelijkheid bij de hand greep en kuste, waarna hij, terwijl de Koningin op zijnen arm leunde, onder levendig gesprek den grooten trap met haar besteeg, door den hertog van Montpensier en de wederzijdse Rijksgroten gevolgd. Toen Z. M. in de voor hem bestemde assemblee-zaal gekomen was, werden hem onderscheiden personen voorgesteld, waaraan de Koningin zich weder naar hare eigene appartementen begaf. Een half uur later werd gezamenlijk een dejeuner gebruikt, en vervolgens eene wandeling in het park gedaan.

Te zeven ure werd het middagmaal gehouden, aan het welk, onder anderen, de engelsche ministers Wellington, Aberdeen en Peel, de fransche ministers Guizot en de Mackau, de graaf de Jarnac en de generaal Alphonse deel namen.

Het prachtig banket in de Waterloogalerij wordt morgen gegeven. Met uitzondering der groote revue in het park des kasteels, dinstag of twee dagen later, zal er niets in het openbaar plaats hebben, dat het publiek in staat stelt de vorstelijke bezoekers langdarig te zien.

Bereids is het adres gesteld en goedgekeurd, dat door den gemeenteraad van Windsor den koning der Franschen zal aangeboden worden.

Het Fransch eskader, onder de bevelen van den admiraal Lacaze, dat te Portsmouth geankerd blijft, en aan welks officieren de admiraal sir C. Rowley morgen een grooten maaltijd denkt te geven, bestaat uit het stoomjagt Gomer, de stoomschepen Eclair, Calman en Phlox, en het koninklijk zeiljagt Reine Anne. De admiraal sir J. Peo Bessford, die zich voor in de oorlogen tegen de fransche republiek heeft onderscheiden, en in 1814 de eer genoot Lodewijk XVIII naar Frankrijk terug te geleiden, is te Hall, in Yorkshire, overleden. Hij had den ouderdom van vijf en zeventig jaren bereikt.

— Alhier is dezer dagen berigt ontvangen van een nog niet bekend voorval, dat den 4den April jl. voor Otaheite heeft plaats gehad en tot nieuwe moeilijkheden tusschen de Fransche en Engelsche regeringen aanleiding schijnt te zullen geven. Op genoemden dag is de Engelsche korvet Hazard van Valparaiso voor Otaheite aangekomen, met regerings-depêches aan boord, die voor den Engelschen consul op het eiland bestemd waren. De luitenant, die deze depêches heeft overgebracht, is niet slechts door de zeehelden der Fransche oorlogschepen in de baai aangehouden, maar ook een Fransch fregat gekragt en aldaar drie maanden gevangen gehouden. Na zijne bevrijding is de Engelsche korvet terstond weggesteerd. Eerst eenigen tijd daarna heeft de Fransche gouverneur Bruat zich over deze handelwijze verontschuldigd. De Engelsche bladen noemen dit voorval eene schandelijke beleediging van een Britsch zee-officier. Zij meenen, dat zulk eene onverschoonlijke handeling niet zou hebben kunnen plaats vinden, indien de Fransche regering niet zulk een eigendunkelijk man als de kapitein Bruat naar Otaheite gezonden had, en indien de Engelsche ministers zorg hadden gedragen, dat voor dat eiland eene eerbied inboezemende Britsche zeemagt aanwezig was.

De Times uit de vrees voor eene botsing tusschen de Franschen op Otaheite en het daar aanwezige kleine Engelsche oorlogsvaartuig *Basilisk*, waarop, volgens de laatste berichten, Koningin Pomare zich steeds bevond. Dat blad zegt te betreuren, dat men zulke tijdingen moet ontvangen, op een oogenblik, dat Koning Lodewijk Philips van zijne vredelievende gezindheid zulk een schitterend blijk geeft.

— De echtgenoot van den engelschen zendeling en voormaligen consul Pritchard is, met hare drie dochters, te Londen gearriveerd. Alvorens Otaheite te verlaten, had zij, aan hoord van het engelsch schip *Basilisk*, een onderhoud met koningin Pomare gehad, die zich, met haren gemaal en drie zonen, op dat vaartuig bevond, en geheel van geld ontbloot was, naardien kapitein Bruat alle gemeenschap met den vasten wal had verboden. De meeste inboorlingen waren in het gebergte geweken; het fort, ten gevolge van het gevecht bij Mahaena door de Franschen verlaten, was voortdurend in hun bezit. Een zeker getal fransche deserteurs had hunne zijde gekozen. De meeste engelsche zendelingen hebben het eiland verlaten, en hunne werkzaamheden konden als geacht worden aangemerkt. Daarentegen was een fransch geestelijke, met eenige zusters van liefdadigheid, aldaar aangekomen.

— Men heeft berichten uit Lissabon tot den 1. October. Den vorigen dag zijn de Portugesche cortes, wier zittingen, ten gevolge van den jongsten militair opstand, zoo lang zijn geschorst geweest, weder bijeengekomen. De opening van de wetgevende kamers heeft zonder eenige trouwrede of koninklijke boodschap plaats gehad. In de eerste zitting heeft de minister *Costa-Cabral* een verslag gedaan wegens de wijze, waarop de regering gebruik had gemaakt van de haar, ter gelegenheid van den straks vermelden militair opstand toegekende buitengewone magt. Daarop is in de kamer der pairs een voorstel gevolgd, hetwelk eene vijandige strekking voor het ministerie had. Dat voorstel is met eene meerderheid van 5 stemmen verworpen. De voorspelling der Engelsche bladen, dat eene in die kamer onder de leiding van den Hertog van Palmella gevormde partij daar de meerderheid hebben en het tegenwoordige Portugesche ministerie ten val brengen zou, heeft zich dus niet verwezenlijkt. In de kamer der vertegenwoordigers heeft zich eene nagenoeg gelijke meerderheid voor het ministerie geopenbaard, als in de vorige zitting. Uit een en ander blijkt, dat de minister *Costa-Cabral*, die thans in Portugal alles vermag, en wien zijne vijanden zelfs om zijne pogingen tot herstel van de geldmiddelen des rijks roemen, zich bij voorraad volkomen handhaaft.

— Ter beurt waren genoteerd: 3 pCt. gec. 100% $\frac{3}{4}$; 5 pCt. 98% $\frac{3}{4}$; 4 pCt. 95% $\frac{3}{4}$ a 96% $\frac{3}{4}$; 2% pCt. 62% $\frac{3}{4}$; Spanje 5 pCt. 23% $\frac{3}{4}$; 3 pCt. 34% $\frac{3}{4}$.

BELGIE.

BRUSSEL, donderdag 8 October.

De Brusselsche bladen hebben ons het volgende bericht medegedeeld: Men weet, dat de archivaris *Cachara* van regeringswege naar Spanje gezonden is, om in de archiven van dat land nasporingen te doen betrekkelijk onderwerpen, voor de geschiedenis van België van belang. De kamer van vertegenwoordigers heeft 18,000 franken voor die zending toegestaan. Thans verneemt men, dat de regering die som nog met 7 of 8000 franken heeft moeten verhoogen.

— Terwijl de bekende dagbladen-roman van den Parijschen schrijver *Sue*, de zoo veel besproken *Wandelende Jood*, allerwege in de beschadde wereld wordt verbreid, en ook in Madrid, en zelfs in Smyrna wordt gedrukt en verspreid, wordt de verbreiding van dit werk hier in lande door de geestelijkheid, met de meeste zorg en klem tegengegaan. Aan al de school-onderwijzers, welke eenigzins van de gewestelijke of de rijks-instellingen afhankelijk zijn, of daarmede in betrekking staan, is de lezing van dit geschrift bepaaldelijk verboden, en dit verbod strekt zich ook, als van zelf, uit tot herbergen en estaminets, of biertuizen. Dit heeft ten gevolge gehad, dat verschillende dagbladen de verdere mededeeling van dit werk hebben nagelaten. — Dat andere dagbladschrijvers daarbij tot een tegenovergesteld uiterste overgaan, zal wel geen betoog behoeven.

NEDERLANDEN.

BRUDA, den 12den October.

Laatsteleden Donderdag middag gingen de leden van het alhier gevestigd gilde van *St. Sebastiaan* naar het koningsschip. Ofschoon het weder ongunstig was en het punt netwel moest getroffen worden, slechts den omtrek van minder dan eenen gulden had, werd hetzelfde niettemin door den heer *P. J. Verbist* getroffen, die zoo door zijnen ijver als zijne ervarenheid in het schieten hetzelfde alleszins verdiend had, zoodat het al den leden regt aangenaam was hem als eersten Koning te mogen groeten. — Deze bijeenkomst heeft zich voorts gekenschetst door hartelijke en broederlijke vriendschap, en wederom een bewijs gegeven, hoe allen de instandhouding en bevordering van deze gilde, waaraan terogt de zinspreuk van *Vriendenkring* is gegeven, behartigen.

— Bij Hoogstdezelfs besluit van den 8ten October jl., n°. 75, heeft het Zijner Majesteit behaagd met dien datum de navolgende adelbor-

sten der 1ste klasse te benoemen tot luitenants ter zee der 2de klasse, als: *A. L. Palm*; *W. H. van Oyen*; *G. W. F. Moeth*; *A. Schotborgh*; *G. van Hecking Colenbrander*; *W. Brouwer*; *G. Lambert*; *W. H. J. van Idsinga*; *A. D. van Gennep*; *T. Pan*; *W. B. H. Escher*; *J. A. van de Velde*; *Jhr. E. de Wandi Alberda van Ekenstein*; *C. W. G. Arendsen de Wolf*; *W. E. van Dam van Iselt*; *A. A. Robbé*; *J. C. van der Bank*, en *A. P. E. van Meurs*.

Bij besluit van 10 October jl., N°. 56, heeft Zijne Majesteit tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw benoemd, den heer *E. G. Bruijns*, commies bij het departement van Buitenlandsche zaken.

— Ingevolge Zr. Ms. besluit van den 30sten September ll., n°. 77, zal er eene redoute en wapenplaats worden aangelegd op en bij de Lingedijken voor de inundatiesluizen even boven Asperen; zullende de daartoe noodige gronden bij minnelijke schikking aangekocht, of anders ingevolge de wet van 29 Mei 1841 onteigend worden.

— Uit 's Hertogenbosch schrijft men van den 10den October:

— Ten gevolge der weigering van de bovenpolders, om in de kosten van een defensie-, tevens uitwaterings-kanaal van Grave op Geertruidenberg bij te dragen, is, naar men verneemt, het op hoogt bevel door de militaire genie veranderde plan, thans alleen tot het maken van een defensie-kanaal van en op genoemde steden, en eenige dagen aan het gouvernement ingezonden, waarbij op alleen het middel zoude blijven bestaan, om den onmiddellijken omtrek dezer vesting en het geretrancheerde kamp en de Vecht en Cromvoortsche heiden van het water te kunnen onlasten. Men hoort verder dat het daarstellen van genoemd werk op ruim f 6,000,000 wordt geschat, en dat tot het maken daarvan eene voordragt aan de wetgevende magt zou worden gedaan.

— De *Rotterdamsche Courant* van 11. donderdag bevest een bericht uit 's Hage, volgens welk het bericht van het *Utrechtsch Avondsblad*, betrekkelijk den zijtak van den spoorweg van Utrecht naar Rotterdam, waarvan de aanbesteding reeds in Januarij aanstaande zou geschieden, als zeer voorbarig moet beschouwd worden; daar die aanbesteding nog verreeke zoeken was.

Dezelfde zegt heden weder het volgende:

— Wij vinden ons verplicht andermaal een bericht, in een Utrechtsch blad gepaatst, voor onjuist te verklaren, namelijk dat, waarbij verzekerd wordt dat de Rijnspeoorweg van die stad tot Ede voor het publiek zou geopend worden op 6 December aanstaande, en het overige tot Arnhem in April 1845. Eene partiële opening zal, en althans zeter in den wintertijd, volstrekt geene plaats hebben; maar de opening van den geheelen weg tot Arnhem op een naad te bepalen dag in het aanstaande voorjaar.

— Men verneemt, dat Z. Exc. de minister van binnenlandsche zaken, als een middel ter vermindering van armoede onder de arbeidersklasse in dit rijk, de noodige instructies aan heeren hoofd-ingenieurs van den waterstaat heeft doen toekomen, om toe te zien, dat, bij de uitvoering van rijks werken, zoo veel mogelijk Nederlandsche en geen vreemde arbeiders gebezigd worden.

— Uit Rotterdam schrijft men van den 8ten October:

— Onze Haagsche correspondent meldt ons heden, uit eene zeer goede bron vernomen te hebben, dat onze waardige stadgenoot, de Wel Ed. heer *W. van Houten*, eene zeer uitvoerige memorie aan Z. M. den Koning heeft aangeboden, waarbij Zijn Edele, op solide gronden, met aantooning van daadzaken, de aandacht van het gouvernement tracht te vestigen, op de hooge noodzakelijkheid, die er bestaat, dat de op onze rivieren en op de Noord- en Zinder-zeeën varende stoombooten, voorzien te worden, van eene of meer goede sloepen, van toereikende grootte, om veilig het gewoon getal passagiers, welke de stoomboot vervoert, te kunnen bevatten, dewijl ingeval van ongelukken, hetzij barsten van den ketel, lekkage, brand enz.; waardoor de noodzakelijkheid gebiedt, plotseling de stoomboot te verlaten, de sloepen het eenige middel zijn, waardoor de reizigers gered kunnen worden.

— De heer *van Houten* vooronderstelt, dat, als voorzitter der redding-maatschappij; vele dergelijke zaken, de veiligheid van reizigers betreffende, zijne aandacht tot zich hebben getrokken, die anderen, minder ervaren, over het hoofd zien, en ZEd. meent verplicht te zijn, het gouvernement daarmede bekend te maken; want, ofschoon zulks wellicht nimmer bewezen zal worden, komt het ZEd. geenszins onwaarschijnlijk voor, dat het totaal vergaan der stoombooten de *President* en *Manchester*, toe te schrijven is, aan een onvolledig stel goede sloepen. Wij hopen, dat het gouvernement, aan den goeden raad en de philanthropische bedoeling van den heer *van Houten*, gevolg zal geven, en dat dus andermaal de natie hiervoor verplicht aan ZEd. zal hebben, zoowel als voor zoo vele andere zaken, van algemeen nut, door ZEd. verrigt, en waartoe inzonderheid de oprigting der redding-maatschappij behoort.

— Uit Oegstgeest schrijft men van 5 October:

— In den tweeden waggon van het laatste treinstel van den Holl. spoorweg van 's Hage op Amsterdam, den 4den dezer, zat onmiddellijk aan den ingang, een reiziger. Bij Voorschoten hield de trein

